

HET KABELGAT

2^e jaargang No: 1. februari 2021

AMS Bernisse. Scheepskrant. Nieuws en achtergronden over schip en bemanning

Inhoud

In- en uit rouleren

Werkzaamheden en toekomstplannen

Vaarplannen

Kabelgast is.....*Leen van Waardenberg*

Stickerinformatie

Zoutwaterverhalen

Shorepatrol in Oostende

Hr. Ms. Brouwershaven en de Piet Hein

NATO-oefening met de SPA in foto's

Reacties van lezers

Info pagina

In- en uit rouleren

Geen wijzigingen.

Werkzaamheden en toekomstplannen

In de voorbije maanden werd het nodige onderhoud uitgevoerd zoals b.v. de renovatie en onderhoud van de CV-installatie waarbij de oude leidingen werden vervangen. De optimalisatie van de elektrische-installatie heeft de voortdurende aandacht gekregen. Het nodige schilderwerk aan de opbouw liep vertraging op door de vele regen- en sneeuwbuien die overtrokken maar wordt in de dokperiode afgemaakt. De herinrichting van het gastenverblijf, o.a. een nieuwe houten vloer en 2 nieuwe kooien is gereed. Het scheepswapen is na een opknapbeurt weer als nieuw en wordt in de dokperiode weer aan het brughuis bevestigd. In de dokperiode wordt de verzwaring van de dekbalken bij de spiegel uitgevoerd, net als reparatie en onderhoud in de machinekamer en de plaatsing van de boegschroef. Ook de schroefasdoorvoeringen worden opnieuw verpakt en de ophanging van de roeren wordt geoptimaliseerd. (Jan Blankendok": <https://www.droogdok.nl/>) De Corona lockdown geldt ongeveer tot begin maart en het is maar de vraag of alle plannen, die echt moeten worden uitgevoerd, doorgang kunnen vinden. De lockdown zorgt ervoor dat er maar met een beperkt aantal mensen aan boord kan worden gewerkt. Voor de noodzakelijke werkzaamheden zijn daarom per karwei alleen het minimaal aantal mensen beschikbaar.

Vaarplannen

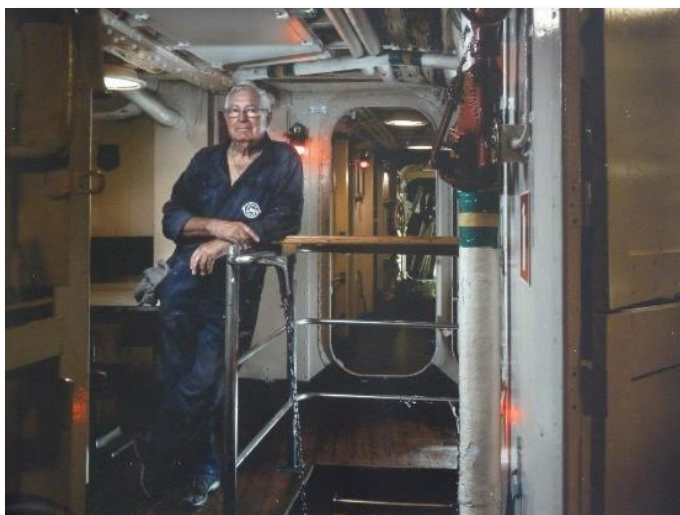
Op het moment dat deze "Kabelgat" krant u bereikt is nog helemaal niet zeker of de geplande vaartochten doorgaan, zeker niet die in de komende paar maanden.

Het zijn mooie evenementen waar de Bernisse voor is uitgenodigd, maar nu ook Covid-19 in andere varianten langskomt vallen alle plannen misschien wéér in het water.

Wij houden u via de website en de FB-pagina op de hoogte van het vaarschema!

Kabelgast is: Leen van Waardenberg

Mijn roepnaam is Leen maar mijn doopnaam is Helenus en ben van de eerste helft van de vorige eeuw. Ik kom uit een schippers familie en moest na de oorlog naar school maar dat hield in dat ik naar een internaat moest om onderwijs te kunnen volgen, nu klinkt dat wat beladen, een internaat maar het draagt wel bij aan een gedisciplineerde opvoeding wat we tegenwoordig nogal eens missen, doen wat er wordt opgedragen en verder niet zeuren of het beter weten. Na het internaat nog vier jaar bij mijn ouders meegevaren op hun schip wat toen der tijd nog geheel zonder elektriciteit was, als er in donker werd gevaren was de scheepsverlichting uiteraard peterolie lampen die je als jongste moest onderhouden en liefst goed want anders zwaaide er wat. Ik ben al snel wat gaan knutselen om electriek aan te leggen wat uit eindelijk lukte en was ik van rokende of niet goed brandende lantarens af en kreeg minder uitbranders. Daarna ben ik als knecht (nu heet dat netjes matroos) op andere schepen gaan varen. In mijn eenentwintigste levens jaar verongelukte onze vader en kon ik als oudste van ons gezin als schipper beginnen om brood op de plank te houden. Ik heb vele jaren met mijn twee broers samengewerkt en verschillende schepen gekocht en verkocht. Tot wij uiteen zijn gegaan en elk onze

eigen zaken zijn gaan doen, ben ik met een Duwboot begonnen waar ik met veel plezier spannende momenten en mooie reizen gemaakt hebt door een flink gedeelte van Europa, wat resulteerde dat we gemiddeld vijftigduizend kilometer per jaar voeren. In 2008 heb ik de boot verkocht en na nog wat jaren als aflosser te hebben gewerkt op steeds grotere schepen die inmiddels onvoorstelbaar veel zijn veranderd als je kijkt naar hoe ik ben begonnen, Ik ben eerst en nu nog steeds op de Buffel

gaan werken als vrijwilliger en door toedoen van Dick Wijnstekers op de Bernisse terecht gekomen waar ik na het vertrek van Dick uiteindelijk op mijn oude dag nog promotie heb gemaakt en commandant mocht zijn op de Bernisse, niet echt het neusje van de zalm, maar met een geweldige bemanning die helaas niet op een internaat hebben gezeten.

Aan de kant manusje van alles, van de kant Commandant Leen van Waardenberg.

Stickerinformatie

AMS Bernisse, onder twee vlaggen

Zou u ook zo graag 1 of meerdere van deze unieke stickers in uw bezit willen hebben? Dat kan. Ze zijn weerbestendig dus ideaal voor op de auto en welk ander vervoermiddel dan ook. Ze kosten € 2,50/stuk exclusief verzendkosten (postzegel). De Bernisse zal blij zijn met uw aankoop omdat de nettowinst in z'n geheel daarnaartoe gaat.

Stuur een e-mail naar: donateursadm.bernisse@kpnmail.nl en vermeld daarop:

- Aantal stickers met de Nederlandse vlag.
- Aantal stickers met de Belgische vlag.
- Uw naam en adres waar de stickers naartoe gestuurd moeten worden.

U ontvangt een mail met daarop aangegeven het te betalen bedrag en de bankgegevens waarop dat bedrag gestort moet worden. Na ontvangst van uw storting worden de stickers verstuurd.

Zoutwaterverhalen

Shorepatrol in Oostende door Stokertje

Oostende was altijd een leuke haven, zeker de plaats waar we met Hr. Ms. Bedum, samen met Hr. Ms. Woerden midden in de stad afmeerden. Tegenover ons in het Mercatordok lag de grote driemaster Mercator als museumschip en de inwoners van de stad zagen ons blijkbaar ook als museumstuk. Het was druk op de kade maar enkele van de maten drongen zich er door heen en vertrokken richting strand en ander vertier. Morgen zouden we naar school moeten en door een Belgische instructeur op de hoogte gebracht worden van de nieuwste mijnenveegsnufjes. Het zou de komende week afzien worden voor de maten en voor mij want in een duf klaslokaal zitten is wat anders dan op zee een frisse neus halen. Maar de verveling zou voor mij veranderen in een onbekend avond. Ik werd door onze commandant aangewezen als lid van een 'Shorepatrol'. Het was blijkbaar de gewoonte dat er altijd iemand met de Belgische militaire politie meeliep als er Hollandse schepen in de haven lagen. De Shorepatrol liep in het uitgaanskwartier van Oostende rond en hield alles in de gaten en greep in als een van de Jannen wat al te uitbundig werd.

Ik werd voorzien van een witte koppel met pistool in een holster en een witte helm met daarop in grote letters MP. Ik liep door de stad naast twee enorme Belgische MP's. Het scheelde zeker een kop dat ik kleiner was, het waren kleerkasten van kerels. Arme maten die vanavond uit de band sprongen en met deze twee te maken zouden krijgen. Ik gaf ze niet veel kans. We reden met een jeep van de ene naar de andere kant van het gebied, stapten uit, maakten een rondje door de straten, gingen bars en andere tingeltangels in en uit maar kwamen weinig moeilijkheden tegen.

Reden weer terug naar het begin en controleerden opnieuw het gedrag van de bemanningen aan de wal. Ik trof het die avond niet echt. De hele avond slenteren door de stad en omdat het die avond pijpenstelen regende was ik na een paar uur door en door nat, tot op mijn botten. De regenjas van de marine was nou niet direct afdoende in zo'n bui. Om een uur of 1 in de nacht zat mijn werk als MP er op en werd ik op de steiger afgezet.

Blij dat ik weer aan boord was en eigenlijk, eerlijk gezegd vraag ik me nog steeds af wat ik nou die avond had gedaan. Niets!

De volgende avond was de korporaal konstabel aan de beurt om de witte helm op zijn hoofd te zetten. En de ochtend daarna hoorde ik dat zijn avond in Oostende een stuk spannender was geweest. Niet vanwege de Nederlandse maten maar een paar van overzee. West-Europa mocht zich 'verheugen' in het bezoek van de deserteurs uit Vietnam en twee daarvan waren in Oostende terecht gekomen. De MP's hoorden dat een paar van die weggelopen soldaten waren

gesignaleerd op de renbaan. De Shorepatrol moest ze oppakken en afleveren op het politiebureau. Ze waren de stad uitgereden naar de renbaan, de twee MP's gingen naar binnen en waren opgevangen door een man in burger die aanwees waar de Yankees stonden.

De korporaal bleef bij de deur staan want die vond het spannend, 'zo'n held was hij nou ook weer niet', zei hij later. De twee reuzen naast hem liepen eropaf met een gummiknuppel van een meter of twee, tenminste zo leek het, in hun hand en mepten de twee Amerikanen meteen tegen hun knieën die daarop gelijk hun handen in de lucht staken. Ze werden geboeid en na een korte rit werden ze afgeleverd op een politiepost. Zonder ook maar een ogenblik de uitdrukking op hun gezicht te veranderen reden ze terug naar de stad en gingen verder met ronde. De korporaal had volgens hem in het geheel geen bijdrage geleverd en was een verbaasde toeschouwer. Waar hij later over vertelde was dat het zó snel was gegaan dat, dacht hij, bijna niemand anders het had opgemerkt dan diegenen die er vlak bijstonden. Hij heeft natuurlijk nooit meer iets vernomen van en de Belgen en de Amerikanen maar dat het een bijzonder ervaring was moest hij beamen.

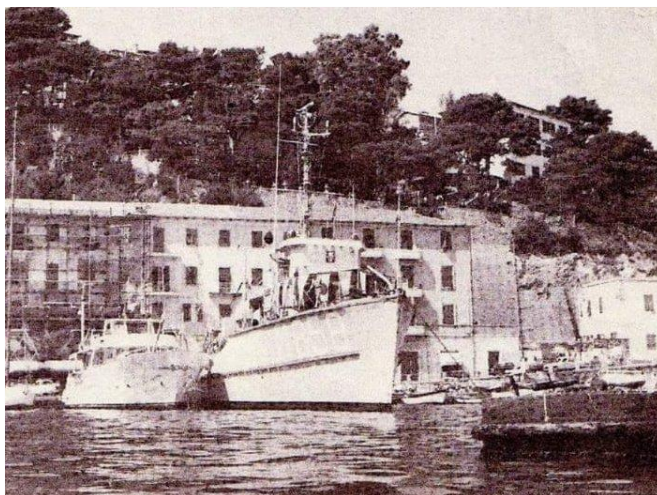
Reisverslag Hr. Ms. Brouwershaven uit de papieren media.

Reis naar Italië ter escortering van het Koninklijk jacht 'Piet Hein', 16 juli tot 7 september 1970.

'Cumolo, Cumolo, hier de Pietro over.....'

Een veel gehoorde oproep aan boord van Hr. Ms. Brouwershaven (de Cumolo) tijdens haar reis naar de Middellandse zee van 16 juli tot 7 september 1970.

Doel van de reis: escortering van het Koninklijk jacht 'Piet Hein' (de Pietro) en verbindingplatform voor de Piet Hein. Een oproep als boven luidde meestal de aankondiging in van een aankomst in of het vertrek uit één van de schilderachtige en meestal ook zeer exclusieve haventjes op Sardinië, Corsica of Elba. Deze haventjes

werden door de Koninklijke familie bezocht tijdens vaartochten die zij maakten vanuit het vakantieverblijf Porto Ercole in Italië. De Brouwershaven was hiertoe op 16 juli vertrokken uit Den Helder met een voor deze schepen ongewoon grote bemanning i.v.m. de lange tijd die deze reis zou duren. Na een kort oponthoud in Brest (Frankrijk) ten gevolge van een ernstige 'ingewand stoornis' die met behulp van de Fransen en enige nieuwe onderdelen uit Nederland snel werden verholpen, werd Gibraltar bereikt. Het verblijf in Gibraltar was van zeer korte duur. Om precies te zijn 1 nacht.

Op 30 juli arriveerde de Brouwershaven tenslotte in de voorlopige thuishaven Porto Santo Stefano, een plaatsje in de buurt van Porto Ercole. Naar goed Italiaans gebruik kwam de loods meer dan een uur te laat. De loods had een feestje gehad de avond tevoren en had zich verslapen. Porto Santo Stefano zelf echter was een bijzonder aangename thuishaven. We meerden af, in de laag, tussen de jachten die daar zeer talrijk aanwezig waren en al spoedig werden de nodige contacten gelegd, dit mede dankzij de duikploeg die we aan boord hadden en waarvan vele jachteigenaren dankbaar gebruik maakten om schroeven te wisselen en andere karweitjes op te knappen. De commandant had intussen zijn opwachting gemaakt bij de Koninklijke familie en via de adjudant van de prins vernamen we dat de Piet Hein de eerste twee weken niet zou uitvaren. In die tijd konden dan ook de nodige uitstapjes gemaakt worden zoals bustochten naar Rome en in de buurt van Porto Santo Stefano. Autoritjes met de Italiaanse geheime dienst waarmee we, via de Nederlandse rechercheurs

van de rijkspolitie die aanwezig waren ter bescherming van de Koninklijke familie, in contact waren gekomen en tenslotte met het schip een bezoek van enkele dagen aan Napels. Bijzonder goede contacten hadden we met de Nederlandse consul in Napels die onder andere een cocktailparty aan boord organiseerde, en met de Italiaanse marine die een tegenontvangst met lunch

verzorgde. Op 16 augustus begon de eigenlijke taak van de Brouwershaven toen we met de Piet Hein, met aan boord Hr. Ms. de Koningin, ZKH Prins Bernhard en een aantal gasten vertrokken naar Corsica en Sardinië, terwijl op de heenweg nog het eilandje Monte Christo werd aangedaan. Voor de bemanning van de Brouwershaven vormde het hoogtepunt van de reis wel het informele bezoek dat Koningin en Prins, vergezeld van hun gasten, aan boord brachten.

Het bijzondere karakter van dit bezoek werd nog versterkt door de omstandigheden waaronder het plaats vond, namelijk voor anker liggend voor een klein haventje op Sardinië, in de avond en met windkracht 7 á 8. Vooral voor de Koningin en andere dames was het een heel avontuur. De gasten genoten zichtbaar van de rijsttafel en andere heerlijkheden die de kok en de hofmeester aan boord bereid hadden. Het was al ver na middernacht toen de gasten weer van boord gingen. Een avond die de meesten van ons niet licht zullen vergeten en die de Koningin later het hoogtepunt van hun reis met de Piet Hein noemde. Na dit hoge bezoek aan boord werd door beide schepen de terugreis aanvaard naar Porto Santo Stefano. Nog eenmaal voeren beide schepen gezamenlijk uit, ditmaal voor een bezoek aan Elba, hierna zette de Piet Hein, met aan boord de bemanningsleden en hun echtgenotes koers naar Genua waar het Koninklijk jacht verscheept werd naar Nederland. De Koninklijke familie keerde per vliegtuig terug naar Nederland om daar in ietwat onrustiger sfeer het bezoek van president Suharto bij te wonen. De Brouwershaven tenslotte zette koers naar Nederland en arriveerde daar op 7 september na een voorspoedige reis die weliswaar onder heel wat slechtere weersomstandigheden geschiedde dan de heenreis.

NATO OEFENING MIDDELANDSE ZEE 1973.

De foto's (van dia's) zijn van Frank Verheyen.

In 1973 was hij matroos bij de Belgische Zeemacht en geplaatst op het logistieke steunship A961 ZINNIA tijdens een NATO-oefening op de Middellandse Zee.

Op foto, van links naar rechts
M855 Hr. Ms. Breskens (NL),
M327 SPA (B) en 5532 ALLORO (I)
In de haven van Santa Margherita in Italië.

Op deze foto's is de SPA aan het
olieladen vanaf de A961 ZINNIA

De Spa tijdens een sleepoefening met de
A961 ZINNIA

Reacties van lezers

Op de eerste uitgave van de scheepskrant is door de lezers vooral positief gereageerd. Betekent dat we, voorzichtig, op de goede weg zijn, ondanks dat er in deze krant toch enkele wijzigingen zullen zijn. Mocht u op- of aanmerkingen, geef ze aan ons door!
secretariaatbernisse@gmail.com of donateursadm.bernisse@kpnmail.nl

Donateurs informatie

Aanmelden als donateur via het formulier op de website: www.msbernisse.nl.

Te bereiken op: 06-37320151

Email: donateursadm.bernisse@kpnmail.nl

Facebook: [Vrienden van de AMS Bernisse](#)

Banknummer: NL88 INGB 0007 9959 89

BIC: INGBNL2A

T.n.v.: STICHTING TOT BEHOUD VAN DE AMS MS BERNISSE

K.v.K.: Rotterdam no, 41134528

BTW nr: NL803162637B01

Mocht u uw jaarlijkse bijdrage vergeten over te maken, geen zorg, na een maand wordt u eraan herinnert.

Ook zijn wij een ANBI (Algemeen Nut Beogende Instelling) stichting.

U mag periodieke en gewone giften aan een ANBI aftrekken.

U moet wel voldoen aan de voorwaarden, kijk hiervoor op:

<https://www.berekenhet.nl/giften/periodieke-giften.html>

of voor een periode van 5 jaar

<https://www.consumentenbond.nl/erven-schenken/geven-goed-doel>

Colofon

Het Kabelgat is een 2 á 3 maandelijks uitgave van de 'Stichting tot behoud van de AMS Bernisse' en bestemd voor bemanning, donateurs en sponsors.

Heeft u verhalen, foto's of andere wetenswaardigheden over de 'Mijndienst' die in het kabelgat opgeborgen kunnen worden, of op- en aanmerkingen; stuur naar:

secretariaatbernisse@gmail.com of donateursadm.bernisse@kpnmail.nl

U kunt op bovenstaande emailadressen ook aangeven dat u de krant niet langer wil ontvangen. Alle foto's zijn met goedkeuring verkregen uit privé verzamelingen en van sociale media waarbij de maker niet bekend en/of te achterhalen is. De samenstellers doen hiertoe ook geen pogingen meer. Meer info op: www.msbernisse.nl en Facebook: 'Vrienden van de AMS Bernisse'

Samenstelling: Ab van Ommen en Herman te Pas

